

Професор Иван Микулчиќ, професор и пријател

UDK: 902-05 Микулчиќ, И.

Особено задоволство ми причинува што ми е доверено да напишам неколку зборови за проф. д-р Иван Микулчиќ, за него како професор, како археолог, како пријател. За професорот ме врзуваат долги години соработка и пријателство и секое размислување за него се надоврзува на некое следно доживување од минатото и сегашноста. За него може да пишувам во недоглед, за искуствата од неговите предавања, од заедничките студентски посети на археолошките локалитети, од следењето на менторските упатства, од разговорите на моите теренски истражувања, од едноставниот пријателски разговор.

Во моите студентски денови во раните 1980-ти години тајните, возбудите и предизвикот што ги пружа археологијата ми ги долови професорот Микулчиќ преку своите предавања. Тие редовно беа исполнети со бесконечни раскажувања, кои со методската единица на часот, само тој знаеше на таков начин да ги поврзе со бројни доживувања и сознанија од терени, од академски собири, па, секое предавање имаше своја оригиналност. Предавањата на професорот се помнат со генерации и дури и сега, понекогаш, со некои колеги од моите генерации знаеме да се потсетиме на тие времиња.

Во текот на моето созревање во археологијата периодот на антиката стана предмет на мојот професионален ангажман. Така, професорот Микулчиќ стана мој ментор на понатамошните студии. Соработката со професорот на тоа поле траеше долги години. На средбите за консултации професорот секогаш знаеше да ми го предаде максимумот од своите знаења, да ги поправи и усмери моите ставови, но и да ме пофали и поттикне во работата. Затоа, и сега, од секоја средба со професорот ја црпам позитивната енергија од него, која тој е спремен да му ја даде секому кој е волан да прими искрен, пријателски совет.

Секоја година во текот на моите теренски истражувања на локалитетот Скупи професорот доаѓа да ја посети екипата и да ги види новините на локалитетот. Тоа се прошетки по објектите во еден долг и пријатен разговор. Размената на стручните согледувања во разговорот

веднаш се прошируваат во безброј досетки и сознанија од други локалитети, од прочитани стручни книги, од свои размислувања.

Моите средби со професорот, иако секогаш биле во рамки на стручните и професионалните соработки, секој пат внесувале родителска грижа и срдечност. Тој секогаш знаел да се постави крајно професионално, а воедно искрено и пријателски. Дури и во моите најтешки мигови од животот тој најде начин да ме поттикне да ја завршам приготвената докторска теза, верувајќи во својот студент.

Денес професорот, во најзрелите години од животот, сеуште е активен и неговите нови книги претставуваат научно освежување за археолошката наука. Неговата генерација археолози се заслужни за воспоставувањето на македонската археологија, а неговото место во тоа е едно од водечките. Огромен е неговиот придонес за проширувањето на македонската археологија на меѓународен план. Добитник е на бројни високи награди за својата долгогодишна научно-истражувачка работа.

Ми причинува големо задоволство што токму професорот Иван Микулчиќ зазема дел од мојот живот, а спомените за него секогаш ќе ме водат понатаму. Благодарна сум му што ме научи и упати кон чесниот и макотрпен пат низ археологијата.

Марина Ончевска Тодоровска

Ivan Mikulčić, A Professor and a Friend

UDK: 902-05 Микулчић, И.

It is a great honor having the opportunity to put into writing a few words for professor d-r Ivan Mikulčić – as a scholar, as an archaeologist, as a friend. Through the many years of our collaboration and friendship, many thoughts and memories come onto my mind: from all the experiences gained through his lectures, all the visits paid to the archaeological sites, to his priceless suggestions as my mentor and simply as my dear friend.

It was Professor Mikulčić who made the secrets, the thrills and all the challenges that archaeology has to give, so very real during my early student days in the early '80s. Every single lecture that he gave was always full with interesting and exciting stories, adventures and experiences from archeological sites or academic gatherings, that only he could so vividly, and with great originality, incorporate in the methodological unit planned for that day. His lectures are retold over and over again for generations now, as a sort of an academic legend that brings back those beautiful times for my colleagues and me.

As I professionally grew, the period of antiquity became my field of interest which led to continuing my carrier as an archeologist with professor Mikulčić as my mentor. We have been working together for many years now, each meeting being a terrific opportunity for me to learn something new, to be wisely pointed at the right direction, but also to be complimented and motivated. Even now, it is impossible not to be affected by the enormous amount of positive energy flowing from this exceptional man, constantly ready to share it with anybody willing to accept an honest and friendly advice.

During my field excavations at the ancient site of Scupi, not a single campaign passes without his visits, still eagerly curious for the latest finds. These surveys are accompanied by long and delightful conversations and fruitful professional discussions spiced up with many findings from other sites and endless knowledge gained through professional literature and personal experience.

Meeting professor Mikulčić, although always for professional purpose only, was never without his father like care and sympathy. Even in the most difficult moments in my life, he has managed to encourage and inspire me in finishing my doctoral thesis, always believing in me as his student.

Nowadays, in his most matured period of life, he is still active as a scholar and his new publications are scientific refreshment for the archeology today. We can thank his generation of archeologist for laying down the foundations of archeology in Macedonia on a solid ground, and especially thank him, being one of the leaders. His contribution in expanding Macedonian archeology internationally is colossal.

Again, it is a great privilege that professor Ivan Mikulčić has been a part in my professional life, and all his thoughts will forever lead me forward. I cannot express my gratefulness for having him teaching and guiding me through the genuine and laborious way of archaeology.

Marina Ončevska Todorovska

Translated by
Irena Teodora Petrovska